

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังและการเตรียมความพร้อมของแรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบ EPS” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของแรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบ EPS ความคิดเห็นของแรงงานไทยต่อการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบ EPS ปัญหา อุปสรรค และความคิดเห็นต่อการปรับปรุงการเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี ภายใต้ระบบ EPS โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสอบถามแรงงานไทยที่มาลงทะเบียนจากศูนย์บริการการไปทำงานในต่างประเทศ จำนวน 70 คน และสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ข้อมูลโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ หรือ SPSS (Statistic of Social Science) เพื่อดำเนินหาค่าทางสถิติ ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าร้อยละ (Percentage) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สรุปผลการศึกษา

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ลักษณะของแรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี

แรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นเพศชายมีภูมิลำเนาจากต่างจังหวัด มีอายุระหว่าง 31-35 ปี และเป็นโสดร้อยละ 55.7 มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาถึงร้อยละ 60.0 และประกอบอาชีพเกษตรกรรมก่อนที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีถึงร้อยละ 41.4 มีประสบการณ์การทำงานนาน 1-5 ปี ร้อยละ 57.2 แรงงานไทยร้อยละ 95.7 ไม่เคยถูกหลอกลวง

2. ความคาดหวังของแรงงานไทยที่ไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี

แรงงานไทยมีความคาดหวังว่าจะได้รับรายได้เดือนละประมาณ 30,001-40,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 47.2 และคาดว่าจะได้งานอุตสาหกรรม ร้อยละ 50.0 รวมทั้งได้ค่าล่วงเวลา (ร้อยละ 94.3) สำหรับความคาดหวังต่อการนำรายได้ที่จะได้รับไปใช้ซื้อสิ่งอำนวยความสะดวกในที่อยู่อาศัย (ร้อยละ 81.4) มากที่สุด

3. การเตรียมความพร้อมของแรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี

เนื่องจากแรงงานไทย ร้อยละ 97.1 ไม่เคยเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีมาก่อน แต่ร้อยละ 45.7 เคยมีญาติพี่น้องไปทำงานและตนเองเคยมีความรู้ด้านภาษาอื่น ร้อยละ 92.9 อย่างไรก็ตาม แรงงานไทยมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสำนักจัดหางานของรัฐ ร้อยละ 68.6 และมีความรู้บ้างเกี่ยวกับขั้นตอนและวิธีการสมัครทำงานผ่านระบบ EPS (ร้อยละ 72.9) ในด้านการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับความรู้ด้านต่าง ๆ ได้แก่ แรงงานไทยมีการเตรียมความพร้อมด้านวัฒนธรรมประเพณีสูงกว่าด้านอื่น ๆ ร้อยละ 2.01 ซึ่งมีสื่อที่ใช้ในการเตรียมความรู้จากโทรทัศน์ วิทยุ และสื่อบุคคล (เพื่อนบ้าน/คนในชุมชน) ร้อยละ 64.3 และ 62.9 ตามลำดับ ส่วนการเตรียมตัวด้านค่าใช้จ่าย พบว่า แรงงานไทยต้องเตรียมค่าใช้จ่ายสำหรับการทดสอบความรู้ความสามารถต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 95.7) การตรวจสุขภาพในวงเงินต่ำกว่า 10,000 บาท เช่นกัน (ร้อยละ 98.6) ส่วนค่าเอกสารเดินทาง มีค่าใช้จ่ายต่ำกว่า 10,000 บาท (ร้อยละ 95.7) เช่นกัน

4. ปัญหาอุปสรรค และความคิดเห็นอื่น ๆ

แรงงานไทย ร้อยละ 70.0 แสดงความคิดเห็นต่อปัญหาและอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อจะเดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลีว่าไม่น่าจะพบปัญหาอุปสรรคใด ๆ และได้ให้ความคิดเห็นต่อการปรับปรุงระบบ EPS ว่าควรมีการปรับปรุง (ร้อยละ 30.0) โดยเฉพาะ ร้อยละ 20.0 เห็นว่าควรปรับปรุงในเรื่องการประชาสัมพันธ์ รวมทั้งร้อยละ 54.3 ให้ความเห็นว่าควรจัดให้มีการเพิ่มทักษะให้กับแรงงานไทยด้วย

5. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวังและการเตรียมความพร้อม

ผลการเปรียบเทียบปรากฏ ดังนี้

5.1 ปัจจัยส่วนบุคคลกับความคาดหวัง ปรากฏว่า แรงงานไทยที่มีอายุและการศึกษาต่างกันมีความคาดหวังต่อโอกาสที่จะถูกหลอกหลวงต่างกัน ส่วนแรงงานไทยที่มีสถานภาพสมรส การศึกษา และประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกันจะมีความคาดหวังต่อรายได้และลักษณะงานแตกต่างกัน

5.2 ปัจจัยส่วนบุคคลกับการเตรียมความพร้อม ปรากฏว่า ส่วนสถานภาพสมรส การศึกษา ประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน การเตรียมความพร้อมในด้านความรู้กฎหมายแตกต่างกัน นอกจากนี้สถานภาพสมรส และประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน การเตรียมความพร้อมด้านทักษะมีความแตกต่างกันด้วย

6. ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูง

ความต้องการแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลีส่วนใหญ่ต้องการแรงงานในสาขาก่อสร้าง เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และประมง ซึ่งสาธารณรัฐเกาหลีได้ให้โควตาแรงงานไทยผ่านระบบ EPS ประมาณปีละ 200,000–280,000 คน ปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่ของการดำเนินงานภายใต้ระบบ EPS จะเกิดจากสาเหตุ อาทิ การหนีวีซ่า อุปสรรคด้านภาษา ปัญหาด้านการเสพสิ่งของมีนเมา ยาเสพติด และการปลอมแปลงชื่อเพื่อให้ได้เข้าไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลี ดังนั้นการปรับปรุงระบบ EPS จึงควรเน้นหนักไปที่การเตรียมความสามารถในด้านภาษาเกาหลี เพื่อให้แรงงานไทยมีทักษะด้านภาษาที่สูงขึ้นจะได้ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงาน การเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติตัวของแรงงานไทยเมื่ออยู่ในสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อมิให้เกิดการส่งตัวกลับประเทศ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาความคาดหวังและการเตรียมความพร้อมของแรงงานไทยที่จะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบ EPS และจากผลการสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารระดับสูงของกรมการจัดหางาน (ปกรณ์ อมรชีวิน) ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

กระทรวงแรงงาน

ควรมีมาตรการในการปรับปรุงระบบ EPS ดังต่อไปนี้

1. กระทรวงแรงงานควรมีมาตรการเชิงรุกในการประชาสัมพันธ์รายละเอียดต่าง ๆ ให้กลุ่มเป้าหมายได้รับทราบโดยการจัดทีมประชาสัมพันธ์ ออกตามพื้นที่หรือจังหวัดที่มีจำนวนแรงงานที่สนใจมาสมัครงานมาก ๆ เพื่อให้ข้อมูลรายละเอียดที่ถูกต้อง และชี้แจงข้อเท็จจริงให้แรงงานตระหนักว่าการที่แรงงานไทยจะเดินทางไปทำงานในสาธารณรัฐเกาหลีภายใต้ระบบ EPS นั้น เป็นการจัดส่งโดยรัฐต่อรัฐ แรงงานไม่ต้องเสียค่าหัวหรือค่านายหน้าใด ๆ ทั้งสิ้น หรือ หรือการฝากข่าวประชาสัมพันธ์ไปยังองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น อบต. เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้แรงงานถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายหน้า

2. ความต้องการแรงงานไทยในสาธารณรัฐเกาหลีส่วนใหญ่ต้องการแรงงานในสาขาก่อสร้าง เพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ และประมง ดังนั้นกระทรวงแรงงานจึงควรเน้นการพัฒนาทักษะของแรงงานให้มีความสอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว

3. ควรมีศูนย์ฝึกอบรมที่เป็นหน่วยงานของรัฐบาลหลายแห่ง ที่สามารถรับผู้เข้าฝึกอบรมได้เป็นจำนวนมาก สำหรับการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่ทางสาธารณรัฐเกาหลีกำหนด หากหน่วยงานของรัฐบาลไม่มีบุคลากรสอนภาษาเกาหลีหรือไม่เพียงพอ อาจขอความร่วมมือไปยังสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนภาษาเกาหลีเพื่อพัฒนาคุณภาพแรงงานด้านทักษะภาษาเกาหลี และเพื่อป้องกันและลดปัญหาไม่ให้เอกชนเข้ามาแสวงหาผลประโยชน์จากกลุ่มแรงงาน

4. เน้นการให้ความรู้ ข้อมูล และข่าวสารที่เกี่ยวกับวิธีการดำรงชีวิตในสาธารณรัฐเกาหลีเพื่อให้เกิดความเข้าใจและเตรียมพร้อมต่อการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี

5. กรมการจัดหางานควรมีมาตรการในเรื่องการตรวจสอบเอกสารรับรองสุขภาพของแรงงานโดยควรกำหนดสถานพยาบาลที่น่าเชื่อถือสำหรับการออกไปรับรองสุขภาพที่เชื่อถือได้

กลุ่มแรงงาน

1. ผู้ที่ต้องการเดินทางไปทำงานที่สาธารณรัฐเกาหลี ควรศึกษาหาความรู้จากหน่วยงานที่เชื่อถือได้ของรัฐ และควรมีการเตรียมความพร้อมก่อนการเดินทางไปทำงานโดยศึกษาข้อมูลต่าง ๆ จากหลายแหล่งเพื่อให้เกิดความมั่นใจในข้อมูลที่ได้ว่ามีความถูกต้องและเป็นจริง
2. แรงงานไทยควรดูแลสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรง เมื่อต้องเผชิญกับภูมิอากาศที่แตกต่างจากประเทศไทยจะทำให้ไม่ได้รับผลกระทบจนเป็นเหตุให้ต้องถูกส่งตัวกลับ
3. ควรมีการเตรียมความพร้อมทักษะในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องและมีเพียงพอ โดยเฉพาะการฝึกฝนด้านภาษา ซึ่งจะช่วยให้สื่อสารได้และเป็นประโยชน์ต่อการทำงาน